

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6756

гр. София, 02.09.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в закрито заседание на 02.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

като разглежда дело номер **8103** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.217 ал.2 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).

Образувано е по жалбата на А. Г. М. от [населено място], срещу Заповед с рег. Индекс РСЦ 22РД19-1 от 22.08.2022 г. на кмета на район „С.“, с която на основание чл. 178, ал. 6 във връзка с чл. 178 ал. 4 от ЗУТ и чл. 223, ал. 1 т. 6 от ЗУТ е забранено ползването и достъпа до строеж „Преустройство на магазин № 1 в кафе-бар“, находящ се в сграда с идентификатор 68134.102.133.1, ПИ с идентификатор 68134.102.133. УПИ Х-133. кв. 390. м. „Зона Г-Центъра“ (част) по плана на [населено място] с административен адрес: [населено място], район „С.“-СО. [улица], ползван в нарушение на чл. 178, ал. 4 от ЗУТ. С жалбата се прави искане за спиране на предварителното изпълнение на оспорената заповед, което именно е предмет на разглеждане в настоящето производство.

За да се произнесе по горното искането, съдът съобрази следното:

По делото се установява, че оспорената заповед е съобщена на жалбоподателя на 29.08.2022 г., поради което следва да се приеме, че искането за спирането на предварителното ѝ изпълнение е направено в 3-дневния срок за това по чл. 60, ал. 4 ЗУТ.

Съгласно нормата на чл. 217 ал. 1 връзка ал. 2 от ЗУТ, жалбата не спира изпълнението на заповедта, освен ако съдът разпорежи друго. Тъй като ЗУТ не съдържа изрични разпоредби с конкретизиране на основанията, при които се допуска спиране на предварителното изпълнение, съдът следва по аналогия и с оглед препращащата норма на чл. 213 от ЗУТ, да прилага нормата на чл. 60 от АПК. Последната съдържа презумпцията, че допускането на предварително изпълнение на административен акт е свързано с осъществяването на поне една от предвидените в чл.60 от АПК предпоставки, свързани с осигуряване на живота или здравето на гражданите, защита на особено важни държавни или обществени интереси, или опасност от осуетяване,

респективно сериозно затрудняване на изпълнението на акта.

Жалбоподателят се е позовал, че е налице ново обстоятелство по смисъла на чл. 166, ал. 2 от АПК, а именно, че се обжалва заповед № РД-09-09.13 от 01.02.2022 г. на Главния архитект на Столична община, която действително се явява преюдициална за спора по същество, но не са налице доказателства, за причиняване на значителни вреди от допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на оспорения акт.

Следователно, за да спре разпореденото по силата на закона предварително изпълнение, съдът следва да констатира наличие на условия (основания) за спиране на изпълнението със същата степен на релевантност – допуснатото предварително изпълнение да застрашава в същата степен правната сфера на засегнатото лице. В контекста на изложеното, върху жалбоподателя лежи тежестта да докаже, че изпълнението на акта би му нанесло значителна и труднопоправима вреда, противопоставима по своята степен на значимост на презумирания от закона обществен интерес.

По делото жалбоподателят излага твърдения за неминуемо настъпване на значителни и трудно поправими вреди, изразяващи се в прекратяване на договора за наем на имота.

По делото се установява, че жалбоподателят е собственик, но е отдал помещението под наем съгласно договор за наем на дружеството [фирма]. По така твърдените вреди, съдът намира, че евентуалното настъпване на същите би се отразило в патримониума на [фирма] – наемател на имота, по сключения договор за наем, а не пряко в този на жалбоподателя. В тежест на оспорващия е да докаже възможността от настъпването на значителна или трудно поправима вреда от предварителното изпълнение на заповедта. В конкретния случай се твърди вероятност от настъпване на значителна или трудно поправима вреда, но не са представени доказателства за установяването ѝ по вид и размер, за да се направи преценка за нейната значителност или непоправимост. Отделно от горното, настъпването на имуществени вреди не може да се противопостави на нуждата от обезпечаване на защита на безопасността и сигурността на живота и здравето на гражданите при ползване на обекти, за които не е налице нужната законова регулация и същите се ползват в нарушение на закона .

Т.е. по делото не се установява значим интерес на жалбоподателя, който да налага спиране на изпълнението на заповедта, като противопоставим на обществения, презумиран от разпоредбата на чл.217, ал.1, т.3 ЗУТ, за осигуряване на сигурност и безопасност при ползването на обекта, поради което искането за спиране на предварителното изпълнение следва да бъде оставено без уважение.

По изложените съображения и на основание чл.217, ал.2 ЗУТ и чл.166, ал.4 от АПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 62-ри състав,

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на А. Г. М. от [населено място] за спиране на предварителното изпълнение на Заповед с рег. Индекс РСЦ 22РД19-1 от 22.08.2022 г. на кмета на район „С.“, с която на основание чл. 178, ал. 6 във връзка с чл. 178 ал. 4 от

ЗУТ и чл. 223, ал. 1 т. 6 от ЗУТ е забранено ползването и достъпа до строеж „Преустройство на магазин № 1 в кафе-бар“, находящ се в сграда с идентификатор 68134.102.133.1, ПИ с идентификатор 68134.102.133. УПИ Х-133. кв. 390. м. „Зона Г-Центъра" (част) по плана на [населено място] с административен адрес: [населено място], район „С."-СО. [улица], ползван в нарушение на чл. 178, ал. 4 от ЗУТ. Определението подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок считано от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: